

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 570

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 19 iunie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE SENATULUI			
83. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 36 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice	2-4	655. — Hotărâre privind actualizarea denumirii, datelor de identificare, codului de clasificare și a valorii de inventar ale unui bun imobil, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	12
Decizia nr. 37 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004	5-7	658. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil—clădire în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației, prin Inspectoratul Școlar Județean Olt și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina	13
Decizia nr. 50 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 634 din Codul de procedură civilă	7-9	665. — Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar, a adresei poștale, a denumirii și a descrierii tehnice ale bunului imobil cu nr. MF 35516, din domeniul public al statului, aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar	14
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
650. — Hotărâre pentru aprobarea Aranjamentului administrativ dintre autoritățile competente din România și din Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023, pentru aplicarea Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023	10-11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		3.519. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical	15-16

ACTE ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 124/2020****privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și ale art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 49 și 50 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 124/2020 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1280 din 22 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. XX — Componența Comisiei pentru mediu, domnul senator Postică Andrei — senator neafiliat se include în componența comisiei în locul domnului senator Veștea Mihail — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 18 iunie 2024, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
SORIN-MIHAI CÎMPEANU

București, 18 iunie 2024.
Nr. 83.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 36

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Marian Enache — președinte
Mihaela Ciocină — judecător
Cristian Deliorga — judecător
Dimitrie-Bogdan Licu — judecător
Livia Doina Stanciu — judecător
Elena-Simina Tănăsescu — judecător
Varga Attila — judecător
Bianca Drăghici — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Rodica Văețiși, Iuliana Etegan și Cristinel-Emanoil Bărbulescu, reprezentanți de Sindicatul Național al Funcționarilor Publici, în Dosarul nr. 5.640/63/2019* al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.980D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 113 din 16 martie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5640/63/2019*, **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepția a fost ridicată de Rodica Văețiși, Iuliana Etegan și Cristinel-Emanoil Bărbulescu, reprezentanți de Sindicatul Național al Funcționarilor Publici, într-o cauză având ca obiect anularea

unui act administrativ, respectiv a unei dispoziții de stabilire a drepturilor salariale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază, în esență, că stabilirea salariilor prevăzută de art. 11 alin. (1) și (3) din Legea-cadru nr. 153/2017 este constituțională „numai dacă se interpretează în sensul majorării salariilor, și nu în sensul posibilității diminuării lor”.

6. Se susține că diminuarea salariului — ca o componentă a dreptului fundamental la muncă —, a fost realizată prin hotărâre a consiliului local, și nu prin lege, așa cum prevede art. 53 alin. (1) din Constituție, nu a fost impusă de un interes public și a fost aplicată discriminatoriu, pentru 7 salariați din 193, încălcându-se astfel art. 53 alin. (2) din Legea fundamentală. De asemenea, diminuarea nu are un caracter temporar — impus de limitarea în timp a situațiilor enumerate la art. 53 alin. (1) din Constituție. Totodată, se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010.

7. Se afirmă că dispozițiile actelor administrative criticate se situează „sub auspiciile” art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dreptul la salariu constituind un drept patrimonial care intră sub incidența acestui text. Recunoscând marja de apreciere a statelor în materia „legislației sociale”, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat obligația autorităților publice de a menține un just echilibru între interesul general și protecția drepturilor fundamentale ale cetățenilor.

8. În final, autorii excepției invocă faptul că, spre deosebire de situația adoptării Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, când a fost luată o măsură cu caracter excepțional (reducerea salariilor bugetarilor), diminuarea salariilor lor a fost impusă prin voința discreționară a unor consilieri locali.

9. **Tribunalul Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale garantează dreptul unei persoane de a primi toate drepturile salariale prevăzute de legislația în vigoare pentru munca deja prestată, însă nu poate fi garantat și dreptul de a primi și pe viitor anumite drepturi salariale care au fost acordate la un moment dat, dar a căror acordare a fost diminuată printr-o intervenție ulterioară a legiuitorului. Totodată, se invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 310 din 7 mai 2019.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„(1) Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei și consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților.

(2) Nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr. VIII cap. I lit. A pct. III și cap. II lit. A pct. IV.

(3) Stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art. 25.

(4) Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art. 16 alin. (2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.

(5) Angajarea, promovarea, avansarea în gradație a personalului prevăzut la alin. (1) se fac cu respectarea prevederilor prezentei legi, precum și a celorlalte reglementări specifice funcționarilor publici și personalului contractual.”

14. Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. De asemenea, deși nu sunt indicate în mod expres, din cuprinsul motivării rezultă că sunt invocate și dispozițiile art. 41 din Constituție referitoare la dreptul la muncă în componenta sa privind dreptul la salariu și cele ale art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate, din perspectiva unor critici similare cu cele din prezenta cauză, prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Decizia nr. 834 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 6 aprilie 2020, Decizia nr. 337 din 11 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 8 ianuarie 2021, Decizia nr. 370 din 16 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1308 din 30 decembrie 2020, Decizia nr. 12 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 28 aprilie 2021, Decizia nr. 53 din 15 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 522 din 27 mai 2022, și Decizia nr. 113 din 16 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 534 din 15 iunie 2023.

16. Astfel, Curtea a reținut, în esență, că soluția legislativă criticată delegă competența de stabilire a salariului de bază al funcționarilor publici și al personalului contractual din aparatul

propriu al consiliilor județene, primării, consilii locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, dispunând totodată că stabilirea salariului lunar se realizează de către ordonatorul de credite. De asemenea, opțiunea legiuitorului a fost aceea de a corela salariile personalului din aparatul organelor administrației publice locale cu indemnizația funcției de viceprimar.

17. Curtea a mai arătat că marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci aceasta se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale. De asemenea, Legea-cadru nr. 153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criterii care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale. În același timp, în stabilirea salariului lunar, ordonatorii de credite trebuie să respecte legea și să o aplice ca atare. Astfel, art. 11 alin. (3) coroborat cu art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017 prevede că stabilirea salariilor lunare potrivit alin. (1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor referitoare la limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi.

18. Prin urmare, având în vedere reperatele oferite de legiuitorul primar în materia salarizării personalului din aparatul administrației publice locale, Curtea a constatat că prevederile legale criticate dau expresie marjei de apreciere a legiuitorului în materia salarizării personalului plătit din fonduri publice încadrat în aparatul autorităților administrației publice locale, în aplicarea dispozițiilor art. 120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale.

19. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 41 și 53 din Constituție, în jurisprudența sa (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 127 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 562 din 29 iunie 2020), Curtea a precizat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de

acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, „*instituirea unui salariu minim brut pe țară*”, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia.

20. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea a reținut, de asemenea, că aceste prevederi nu se opun competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare. Astfel, protecția acordată drepturilor salariale prin art. 44 din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se întinde în timp atât cât subzistă temeiul și baza legală a acordării lor. În consecință, dispozițiile constituționale antereferte și cele din actele juridice internaționale invocate nu sunt încălcate, de vreme ce acestea nu garantează dreptul persoanei de a obține pe viitor un anumit cuantum al salariului.

21. În raport cu cele enunțate, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice. Prin urmare, întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului unui drept fundamental, Curtea a precizat că dispozițiile art. 53 din Constituție nu au relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 127 din 10 martie 2020, precitată).

22. Totodată, modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 în vederea stabilirii salariilor lunare excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, reprezentând o operațiune de interpretare și aplicare a legii, ce revine autorității publice care are calitatea de angajator, iar în caz de litigiu, instanței judecătorești.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Rodica Văetiși, Iuliana Etegan și Cristinel-Emanoil Bărbulescu, reprezentați de Sindicatul Național al Funcționarilor Publici, în Dosarul nr. 5.640/63/2019* al Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 11 din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 37

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, excepție ridicată de George Enescu, în Dosarul nr. 35.411/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.168D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Dana Constantinescu, din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care arată, cu titlu preliminar, că excepția de neconstituționalitate are ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 lit. g) din Legea nr. 341/2004, iar nu cele ale art. 5 lit. n) din această lege. Totodată, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, reiterând susținerile formulate în motivarea scrisă a acesteia.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 1 aprilie 2019, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 17 aprilie 2019 și prin Încheierea din 9 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 35.411/3/2018, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie**

1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului—Lupeni — august 1977 nr. 341/2004. Excepția a fost ridicată de George Enescu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de acordare în proprietate a unei suprafețe de teren extravilan.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece nu prevede modalitatea de constituire a dreptului de proprietate, în favoarea beneficiarilor, și nici organul îndreptățit să realizeze atribuirea în proprietate. În același timp, textul de lege criticat este lipsit de previzibilitate, deoarece nu precizează condițiile și termenul în care se poate realiza dreptul reglementat, iar sintagma „*în limita posibilităților*” permite conducătorului instituției căreia i se adresează cererea să legifereze, cu încălcarea normelor de tehnică legislativă, prin „stabilirea arbitrară a organului de la care se cere avizul”. Invocă în acest sens Deciziile Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015, nr. 189 din 2 martie 2006 sau Decizia nr. 647 din 5 octombrie 2006.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată și arată că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, redactarea acestora fiind lipsită de claritate și precizie, având în vedere că nu precizează în mod clar care este procedura de atribuire a dreptului de proprietate și care sunt instituțiile competente să realizeze procedura de atribuire. Prin urmare, neindicarea unei proceduri de urmat lasă loc arbitrarului, iar această lipsă de claritate, precizie și previzibilitate creează astfel premisa aplicării textului de lege criticat în mod diferit, într-o manieră discriminatorie, ca rezultat al unor interpretări sau aprecieri arbitrare de către instituțiile investite cu soluționarea unor cereri având ca obiect valorificarea dreptului prevăzut.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile

procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit Încheierii din 1 aprilie 2019, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 17 aprilie 2019 și prin Încheierea din 9 mai 2019, precum și din motivarea autorului excepției, îl reprezintă dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, având următorul cuprins: „(1) *Persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b), precum și la art. 3¹ lit. b), care îndeplinesc condițiile prezentei legi beneficiază și de următoarele drepturi: (...) n) atribuirea, în limita posibilităților, în proprietate a 10.000 mp de teren în extravilan și 500 mp de teren în intravilan — acesta din urmă pentru destinația de locuință, dacă nu a avut sau nu are în proprietate un alt spațiu locativ; (...).*”

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitoare la principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, art. 11 alin. (1) și (2) privind obligațiile ce îi revin statului român din tratatele la care este parte, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil. De asemenea, se invocă art. 19 — *Abuzul de funcții* cuprins în Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției din 31 octombrie 2003, ratificată prin Legea nr. 365/2004 și art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile art. 16 și art. 44 din Constituție, și față de o motivare similară celei invocate în prezenta cauză, referitoare la modul de redactare deficitară a textului de lege criticat, în privința efectelor asupra beneficiarilor.

14. Astfel, prin Decizia nr. 862 din 14 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din data de 11 august 2022 paragraful 14, Curtea a reținut că dreptul acordat prin textul de lege criticat face parte dintr-un ansamblu de măsuri, cum ar fi, spre exemplu, și dreptul la indemnizație reparatorie, pe care Legea nr. 341/2004 le-a instituit pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989. Temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția proprie, au contribuit la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației este incontestabil, însă acestea nu sunt garantate prin Constituție, ci sunt acordate de legiuitor potrivit competenței sale (a se vedea, *ad similibis*, Decizia

nr. 1.046 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 20 februarie 2013).

15. În prezenta cauză, față de raportarea criticii de neconstituționalitate la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, referitor la principiul legalității, în componenta sa privind calitatea legii, Curtea reține că prevederile legale criticate, instituind dreptul la atribuirea în proprietate, în limita posibilităților, a 10.000 mp de teren în extravilan și 500 mp de teren în intravilan — acesta din urmă pentru destinația de locuință, se completează cu Normele metodologice de aplicare ale Legii recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.412/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 10 septembrie 2004. Potrivit art. 34 din Normele metodologice, în aplicarea prevederilor art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, în situațiile în care autoritățile administrației publice locale nu dispun de suprafețe de teren necesare satisfacerii solicitărilor, se poate proceda, în condițiile legii, la trecerea unor suprafețe de teren din domeniul public în domeniul privat, cu această destinație. Totodată, în limita suprafeței de 500 mp de teren în intravilan, autoritățile și instituțiile publice atribuie solicitanților suprafața de teren aferentă spațiului locativ care i-a fost vândut în baza altor reglementări în vigoare, dar în cazul cărora, la momentul respectiv, nu a fost posibilă și vânzarea terenului aferent.

16. Pentru aceste considerente nu pot fi reținute susținerile autorului excepției referitoare la lipsa de previzibilitate a dispozițiilor legale criticate, raportate la pretinsa neprecizare a modalității de constituire a dreptului de proprietate instituit sau a organelor competente în acest sens.

17. În ceea ce privește sintagma „*în limita posibilităților*”, cuprinsă în textul de lege criticat, prin Decizia nr. 862 din 14 decembrie 2021, precitată, paragraful 15, Curtea a reținut că aceasta are semnificația acordării terenului în limita disponibilului aflat în patrimoniul unităților administrativ-teritoriale, iar nu în mod discreționar, astfel încât sintagma legală nu poate fi interpretată în sensul existenței unei voințe arbitrare a conducătorului entității cu atribuții în procedura de restituire, în afara cadrului legal reglementat.

18. Referitor la raportarea criticii de constituționalitate la prevederile art. 11 alin. (1) și (2), art. 20, art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și la art. 19 cuprins în Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției din 31 octombrie 2003, și art. 6 cuprins în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, autorul excepției nu arată în ce constă încălcarea dispozițiilor constituționale sau convenționale invocate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de George Enescu în Dosarul nr. 35.411/3/2018 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. n) din Legea recunoștinței pentru victoria Revoluției Române din Decembrie 1989, pentru revolta muncitorească anticomunistă de la Brașov din noiembrie 1987 și pentru revolta muncitorească anticomunistă din Valea Jiului — Lupeni — august 1977 nr. 341/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 50

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale art. 634 din Codul de procedură civilă

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitre-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în forma modificată prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, și a celor ale art. 634 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandru Țăranu în Dosarul nr. 4.963/120/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.193D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 12 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.963/120/2017/a2, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, în forma modificată prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, și a celor ale art. 634 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Alexandru Țăranu cu ocazia soluționării unei contestații privind recalcularea drepturilor de pensie.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010, în forma modificată prin Legea nr. 76/2012, și cele ale art. 634 din Codul de procedură civilă, care exclud dreptul la recurs în conflictele de asigurări sociale împotriva hotărârilor date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului, sunt neconstituționale și încalcă egalitatea în drepturi a cetățenilor, liberul acces la justiție și dreptul de proprietate al acestora. Totodată, se subliniază că aceste principii sunt consacrate și în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în art. 1 din Protocolul nr. 1 și în art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** arată, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt

constituționale și se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este atributul exclusiv al legiuitorului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, potrivit încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, astfel cum au fost modificate prin art. 72 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, precum și cele ale art. 634 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015. Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 155 din Legea nr. 263/2010: „(1) *Împotriva hotărârilor tribunalelor se poate face numai apel la curtea de apel competentă.*

(2) *Hotărârile curților de apel, precum și hotărârile tribunalelor neatacate cu apel în termen sunt definitive.*”;

— Art. 634 din Codul de procedură civilă: „(1) *Sunt hotărârile definitive:*

1. *hotărârile care nu sunt supuse apelului și nici recursului;*
2. *hotărârile date în primă instanță, fără drept de apel, neatacate cu recurs;*
3. *hotărârile date în primă instanță, care nu au fost atacate cu apel;*
4. *hotărârile date în apel, fără drept de recurs, precum și cele neatacate cu recurs;*
5. *hotărârile date în recurs, chiar dacă prin acestea s-a soluționat fondul pricinii;*
6. *orice alte hotărâri care, potrivit legii, nu mai pot fi atacate cu recurs.*

(2) *Hotărârile prevăzute la alin. (1) devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului ori recursului sau, după caz, la data pronunțării.*”

11. Din examinarea notelor scrise ale autorului excepției, precum și a încheierii de sesizare, Curtea observă că acesta a invocat și neconstituționalitatea art. I pct. 49 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, text de lege care a modificat art. 483 din Codul de procedură civilă. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a respins însă cererea de sesizare cu excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții de lege, având în vedere că norma legală criticată nu este aplicabilă în cauză *ratione temporis*. În acest sens, instanța supremă a reținut că, potrivit art. 24 din Codul de procedură civilă, dispozițiile legii noi de procedură se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea

acesteia în vigoare, iar, potrivit art. 27 din Codul de procedură civilă, hotărârile rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul. Cum litigiul în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate a început la 31 iulie 2017, instanța a constatat că nu este întrunită cerința legăturii dispoziției legale atacate cu soluționarea cauzei.

12. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin normelor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 1 și ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că atât dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cât și cele ale art. 634 din Codul de procedură civilă se circumscriu domeniului de reglementare a procedurii de judecată, care este atributul exclusiv al legiuitorului, în acest sens fiind art. 126 alin. (2) din Constituție, normă potrivit căreia „*competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Astfel, dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 sunt norme de procedură, legiuitorul consacrand în mod expres, în materia cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă și asigurări sociale, dublul grad de jurisdicție. Curtea reține că, în speță, litigiul vizează un conflict în materia asigurărilor sociale, iar, potrivit art. 152 din Legea nr. 263/2010, jurisdicția asigurărilor sociale se realizează prin tribunale și curți de apel. Întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, persoana beneficiază de o examinare în fond a cauzei sale atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel.

14. Curtea reține totodată că, potrivit art. 156 din Legea nr. 263/2010, „*prevederile acestei legi, referitoare la jurisdicția asigurărilor sociale, se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă și ale Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare*”. În sistemul actualului Cod de procedură civilă, recursul este o cale de atac extraordinară, nedevelopată, exercitându-se doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, astfel încât pe calea recursului se realizează exclusiv o analiză a legalității hotărârii atacate. Așa fiind, legiuitorul a prevăzut ca anumite hotărâri, pronunțate în anumite materii, cum este aceea a cererilor referitoare la asigurările sociale de muncă, să nu fie supuse recursului.

15. În jurisprudența sa, cu titlu exemplificativ fiind Decizia nr. 13 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021, referitor la încălcarea art. 16 din Constituție coroborat cu art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că rațiunea instituirii unei singure căi de atac în materia analizată are în vedere specificul și implicațiile lor sociale, precum și faptul că acestea se judecă după o procedură caracterizată prin celeritate. De aceea, legiuitorul a reglementat două grade de jurisdicție, respectiv o singură cale de atac — apelul. Nicio dispoziție constituțională și nicio reglementare internațională nu stabilesc numărul căilor de atac, reglementarea acestora intrând în competența legiuitorului național. Stabilirea unor reguli diferențiate, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația particulară în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări (a se vedea Decizia nr. 703 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 octombrie 2007, și Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2017, paragraful 18).

16. De asemenea, în condițiile în care părțile au acces la căile de atac instituite de legiuitor pentru o anumită categorie de litigii, fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație, nu se poate aprecia că sunt încălcate dispozițiile art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

17. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 21 din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 1 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea apreciază că nici aceasta nu poate fi reținută. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157). De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că principiul triplului grad de jurisdicție nu este un principiu constituțional care să impună legiuitorului garantarea accesului persoanelor la trei grade de jurisdicție. Legea fundamentală nu consacră numărul gradelor de jurisdicție ale unui proces, iar, potrivit art. 126 alin. (2) coroborat cu art. 129 din aceasta, stabilirea căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 25 din 3 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 215 din 31 martie 2015, paragraful 15).

18. Totodată, Curtea a mai statuat că accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, paragraful 36, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006. Mai mult, nicio

dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, *ad similibet*, Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 21).

19. Referitor la art. 634 din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, așa cum s-a subliniat și în literatura de specialitate (a se vedea Gabriel Boroș; colectiv, *Codul de procedură civilă comentat*, Editura Hamangiu, 2016), hotărârile definitive sunt titluri executorii indiferent de instanța care le-a pronunțat. Hotărârile definitive enumerate în cuprinsul acestui text de lege sunt, într-o exprimare succintă, acele hotărâri care nu mai pot fi atacate nici cu apel, nici cu recurs, fie pentru că a expirat termenul pentru declararea căii de atac, fie pentru că legea nu prevede posibilitatea atacării lor. Hotărârile care nu mai pot fi atacate cu apel și recurs sunt definitive de la data pronunțării lor. Hotărârile care pot fi atacate cu apel, fără ca părțile să exercite calea de atac, devin definitive la data expirării termenului de exercitare a apelului. Hotărârile care pot fi atacate cu recurs, fără ca părțile să exercite calea de atac, devin definitive la data expirării termenului de exercitare a recursului. Data rămânerii definitive a hotărârii este data expirării termenului de exercitare a căii de atac și în cazul în care apelul, respectiv recursul sunt respinse ca tardive. În cazul exercitării căii de atac, hotărârea din apel, nesupusă recursului, și hotărârea din recurs devin definitive la data pronunțării.

20. Aplicând considerentele anterior menționate, Curtea reține că autorul excepției a avut acces la judecarea cauzei în primă instanță și în apel, care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, astfel încât nu se poate reține încălcarea dreptului său de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Țăranu în Dosarul nr. 4.963/120/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 155 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și art. 634 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Aranjamentului administrativ dintre autoritățile competente din România și din Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023, pentru aplicarea Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Aranjamentul administrativ aplicarea Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023, pentru aplicarea Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023 și ratificat prin Legea nr. 3/2024.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Mădălin-Cristian Vasilcoiu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Luminița-Teodora Odobescu
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 13 iunie 2024.

Nr. 650.

ARANJAMENT ADMINISTRATIV

între autoritățile competente din România și din Statele Unite ale Americii
pentru aplicarea Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii

Autoritatea competentă din România și
Autoritatea competentă din Statele Unite ale Americii (*Statele Unite*),

în conformitate cu articolul 16 (a) al Acordului în domeniul securității sociale dintre România și Statele Unite ale Americii, semnat la București la 23 martie 2023, denumit în continuare *Acord*, au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Definiții

În cazul în care termenii definiți în Acord sunt utilizați în prezentul aranjament administrativ, aceștia vor avea același înțeles pe care îl au în Acord. Toți termenii care nu sunt definiți în Acord vor avea înțelesul conferit acestora de legile aplicabile.

ARTICOLUL 2

Instituții competente și organisme de legătură

1. Organismele de legătură definite la articolul 1 paragraful 1 (g) din Acord și menționate la articolul 16 (a) din Acord sunt:

- pentru România, Casa Națională de Pensii Publice; și
- pentru Statele Unite, Administrația de Securitate Socială.

2. Pentru România, instituția competentă menționată la articolul 1 paragraful 1 (d) din Acord este:

- Casa Națională de Pensii Publice, pentru determinarea legilor aplicabile; și
- casele teritoriale de pensii, pentru acordarea prestațiilor.

3. Organismele de legătură desemnate la paragraful 1 al prezentului articol convin asupra procedurilor comune, metodelor

și formularelor necesare pentru implementarea Acordului și a prezentului aranjament administrativ.

4. Autoritățile competente își notifică reciproc, fără întârziere, în scris, orice modificare a denumirilor organismelor de legătură sau instituțiilor competente, fără a fi necesară modificarea prezentului aranjament administrativ.

CAPITOLUL II Dispoziții privind asigurarea

ARTICOLUL 3

Certificate de asigurare

1. În cazul în care o persoană care, în absența Acordului, s-ar afla sub incidența legilor ambelor state contractante, este supusă exclusiv legilor unuia dintre statele contractante în conformitate cu oricare dintre dispozițiile articolului 6 sau articolului 7 din Acord, instituția competentă a aceluși stat contractant, la solicitarea angajatului, angajatorului sau lucrătorului independent în cauză, va emite un certificat care va constata că salariatul sau lucrătorul independent este supus acelor legi și care va indica durata pentru care certificatul va fi valabil. Acest certificat constituie dovada că salariatul sau lucrătorul independent este exceptat de la legile privind asigurarea obligatorie din celălalt stat contractant.

2. Certificatul menționat la paragraful 1 al prezentului articol este emis de instituția competentă.

3. Instituția competentă a unui stat contractant care emite un certificat menționat în paragraful 1 al prezentului articol furnizează o copie a certificatului sau informațiile convenite din certificat către instituția competentă a celui alt stat contractant.

4. Persoana căreia i-a fost eliberat de către un stat contractant un certificat care atestă legile aplicabile trebuie să păstreze certificatul pe durata activității desfășurate pe teritoriul celui alt stat contractant, în scopul de a-l prezenta, dacă este necesar, autorităților ultimului stat contractant.

5. Pentru aplicarea paragrafului 7 al articolului 7 al Acordului, instituția competentă a statului contractant ale cărui legi se aplică solicită aprobarea instituției competente a celui alt stat contractant. Ulterior primirii aprobării, instituția competentă ale cărei legi continuă să se aplice va emite certificatul.

CAPITOLUL III Dispoziții privind prestațiile

ARTICOLUL 4

Prelucrarea cererilor pentru prestații

1. Cererile pentru prestații în baza Acordului se depun pe formularele reciproc convenite.

2. În cazul în care o instituție competentă a unui stat contractant primește o cerere pentru o prestație în baza legilor celui alt stat contractant, aceasta va trimite cererea, fără întârziere, la organismul de legătură al celui alt stat contractant, indicând data la care a fost primită cererea.

3. Organismul de legătură al unui stat contractant va transmite organismului de legătură al celui alt stat contractant, împreună cu orice cerere, orice documentație, dovadă, precum și alte informații aflate în posesia sa, care ar putea fi necesare instituției competente a celui alt stat contractant pentru a stabili eligibilitatea solicitantului pentru o prestație, inclusiv documentele care să ateste perioadele de asigurare realizate de solicitant.

4. Informațiile cuprinse în cerere referitoare la o persoană sunt verificate de către organismul de legătură trimițător, care confirmă că informația este coroborată de documente justificative; transmiterea formularului astfel verificat scutește organismul de legătură de la transmiterea documentelor justificative. Tipul de informații cărora li se aplică prezentul paragraf se stabilește de comun acord de către organismele de legătură.

5. Organismul de legătură al unui stat contractant acordă, la cerere, organismului de legătură al celui alt stat contractant orice informații disponibile, dovezi și documentație aflate în posesia sa cu privire la o cerere sau un beneficiar.

ARTICOLUL 5

Plata prestațiilor

1. Instituția competentă a oricăruia dintre statele contractante plătește prestații direct beneficiarului sau persoanei îndreptățite să primească astfel de prestații în numele beneficiarului, în conformitate cu reglementările naționale ale statului contractant care face plățile, indiferent care este statul contractant în care persoana are domiciliul.

2. Instituția competentă a fiecărui stat contractant stabilește procedura pentru exportul prestațiilor în conformitate cu propriile reglementări naționale și cu Acordul.

3. În cazul în care instituția competentă a unui stat contractant solicită dovezi că un beneficiar este încă în viață și dovezile nu sunt prezentate în termenul solicitat, conform legilor celui stat contractant, acea instituție competentă poate suspenda plata prestației până la prezentarea unor astfel de dovezi.

CAPITOLUL IV Dispoziții diverse

ARTICOLUL 6

Cooperarea administrativă

1. În conformitate cu măsurile menționate la paragraful 3 al articolului 2 din prezentul aranjament administrativ, organismul de legătură al unui stat contractant, la cererea organismului de legătură al celui alt stat contractant, furnizează informațiile disponibile aflate în posesia sa cu privire la cererea unei anumite persoane, în scopul aplicării Acordului.

2. Organismele de legătură se pot consulta și pot conveni măsuri de facilitare a aplicării Acordului și a prezentului aranjament administrativ, inclusiv schimbul electronic de date.

ARTICOLUL 7

Transmiterea de date statistice

Organismele de legătură vor face schimb de statistici cu privire la numărul de certificate emise în conformitate cu articolul 3 din prezentul aranjament administrativ și cu privire la plățile efectuate către beneficiari în baza Acordului. Aceste statistici vor fi furnizate în forma convenită de către organismele de legătură.

ARTICOLUL 8

Rambursarea cheltuielilor

1. Organismele de legătură furnizează asistența administrativă solicitată în conformitate cu articolul 17 din Acord, cu titlu gratuit, în cazul în care cheltuielile efectuate se încadrează în cheltuielile de personal și costurile operaționale uzuale. În toate celelalte cazuri, organismele de legătură pot conveni asupra rambursării.

2. La cerere, organismul de legătură al oricăruia dintre statele contractante furnizează fără costuri și fără întârziere organismului de legătură al celui alt stat contractant orice informații medicale și documentație pe care le deține, relevante pentru invaliditatea solicitantului sau beneficiarului.

3. Instituția competentă a unui stat contractant rambursează sumele datorate în conformitate cu paragraful 1 al prezentului articol sau cu articolul 18 din Acord ca urmare a prezentării unui extras de cheltuieli de către instituția competentă a celui alt stat contractant.

ARTICOLUL 9

Intrarea în vigoare

Prezentul aranjament administrativ va intra în vigoare la data intrării în vigoare a Acordului și va rămâne în vigoare pe toată perioada de valabilitate a Acordului.

Semnat la București la 23 martie 2023, în două exemplare originale, în limbile română și engleză, ambele texte fiind egal autentice.

PENTRU AUTORITATEA COMPETENTĂ
DIN ROMÂNIA
Marius-Constantin Budăi,
ministrul muncii și solidarității sociale

PENTRU AUTORITATEA COMPETENTĂ
DIN STATELE UNITE ALE AMERICII
Kathleen Kavalec,
ambasadorul Statelor Unite ale Americii la București

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea denumirii, datelor de identificare, codului de clasificare și a valorii de inventar ale unui bun imobil, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) și art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea denumirii, datelor de identificare, codului de clasificare și a valorii de inventar ale bunului imobil cu nr. MF 35331, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Finanțelor prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 13 iunie 2024.
Nr. 655.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului aflat în domeniul public al statului cu nr. MF 35331 și în administrarea Ministerului Finanțelor — Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, pentru care se actualizează caracteristicile tehnice, valoarea de inventar și codul de clasificare

Nr. M.F.	Codul de clasificare inițial	Codul de clasificare actualizat	Denumirea bunului imobil din domeniul public al statului actualizată	Adresa poștală a bunului imobil înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică/Cartea funciară/ Nr. cadastral, actualizat	Valoarea de inventar a bunului imobil înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar actualizată a bunului imobil (lei)	Persoana juridică care administrează imobilul
35331	8.29.06	8.29.08	Clădire (sediul Trezoreria Statului Sector 2 și Administrația Sector 2 a Finanțelor Publice — Serviciul Gestiune Declarații Persoane Fizice) și teren	România, municipiul București, bd. Ferdinand I nr. 89 A, sectorul 2	Clădirea C1, cu regim de înălțime S + P + E, cu nr. cadastral 241451-C1, înscrisă în CF nr. 241451 București Sector 2, suprafață construită la sol de 357 mp și suprafață construită desfășurată de 1.071 mp. Imobilul este înscris în Lista monumentelor istorice sub Codul B-II-m-B-18723.	90	4.763.000	Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București CUI 4193117
					Teren cu nr. cadastral 241451, înscris în CF nr. 241451 București Sector 2, suprafața rezultată din acte 1.080 mp, suprafața rezultată din măsurătorile cadastrale 1.052 mp			

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind înscrierea unui imobil—clădire în inventarul centralizat al bunurilor
din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației,
prin Inspectoratul Școlar Județean Olt și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației, prin Inspectoratul Școlar Județean Olt și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina, a unui imobil—clădire, cu destinația de sediu, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Educației își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:
Ministrul educației,
Ligia Deca
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 13 iunie 2024.
Nr. 658.

ANEXĂ

**DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului—clădire care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public
al statului și se dă în administrarea Ministerului Educației, prin Inspectoratul Școlar Județean Olt
și Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina**

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil care face obiectul actului normativ	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică ce administrează imobilul	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de către Ministerul Finanțelor.	8.26.05	Sediu Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina	Județul Olt, municipiul Slatina, str. Eugen Ionescu nr. 3A	Clădire D + P + 2E, suprafață construită la sol = 1.462 mp, suprafață construită desfășurată = 4.040 mp, Palatul Copiilor, construit din cărămidă, cu acoperiș tip terasă, în anul 2021, nr. cadastral 55422-C1, CF nr. 554222-C1 Slatina, clădire P, suprafață construită la sol = 45 mp, suprafață construită desfășurată = 45 mp, anexa (centrala termică), construită din cărămidă, cu acoperiș tip terasă, în anul 2021, nr. cadastral 55422-C2, CF nr. 554222-C2 Slatina	Ministerul Educației, prin Inspectoratul Școlar Județean Olt, CUI 4394722, și prin Palatul Copiilor „Adrian Băran” din Slatina, CUI 4655879	Autorizațiile de construire nr. 391/2009, nr. 48/2012, nr. 414/2014, nr. 84/2015, nr. 48/2012, nr. 498/2017 și nr. 24/2019; Proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1.055/27.08.2021	9.384.435

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar, a adresei poștale, a denumirii și a descrierii tehnice ale bunului imobil cu nr. MF 35516, din domeniul public al statului, aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, a adresei poștale, a denumirii și a descrierii tehnice ale bunului imobil cu nr. MF 35516, din domeniul public al statului, aflat în administrarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor — Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Mircea Abrudean

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Alexandru Nicolae Bociu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 13 iunie 2024.
Nr. 665.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil cu nr. MF35516 din domeniul public al statului, pentru care se actualizează valoarea de inventar, în urma reevaluării, adresa, denumirea și descrierea tehnică

Nr. crt.	Administrator Denumire/CUI	Nr. MF Codul de clasificare	Denumirea	Adresa	Valoarea de inventar actualizată (lei)	Caracteristicile tehnice
1	Institutul pentru Controlul Produselor Biologice și Medicamentelor de Uz Veterinar — 4267214	35516 8.28.03	I.C.P.B.M.U.V. — clădire laborator + anexe	Str. Dudului nr. 39, sectorul 6, București	C1 — 10.561.715 C2 — 7.857.756 C3 — 125.791 C4 — 19.379 C5 — 48.606 T — 3.681.089 Total — 22.294.336	C1 — Laborator corp A, s. construită la sol = 1.160 mp, s. construită desfășurată = 5.365 mp, suprafața utilă = 3.628,6 mp, suprafață totală = 3.863,80 mp, regim de înălțime — S + P + 3E, situația juridică — cu acte, nr. topografic = 210761 — C1 C2 — Laborator corp B, s. construită la sol = 1.002 mp, s. construită desfășurată = 4.008 mp, suprafața utilă = 2.931,2 m, suprafață totală = 3.459,30 mp, regim de înălțime — S + P + 2E, situația juridică — cu acte, nr. topografic = 210761 — C2 C3 — Construcție anexă, s. construită la sol = 121 mp, s. construită desfășurată = 121 mp, regim de înălțime — P, situația juridică — cu acte, nr. topografic = 210761 — C3 C4 — Construcție anexă, cabină portar, s. construită la sol = 12 mp, s. construită desfășurată = 12 mp, regim de înălțime — P, situația juridică — cu acte, nr. topografic = 210761 — C4 C5 — Construcție anexă, s. construită la sol = 83 mp, s. construită desfășurată = 83 mp, regim de înălțime — P, situația juridică — cu acte, nr. topografic = 210761 — C5 Teren = 7.563 mp, teren îngrădit, categoria de folosință — curți-construcții, nr. topografic 210761; CF — 210761 București, sectorul 6

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂȚĂII

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical

Văzând Referatul de aprobare al Direcției generale de asistență medicală din cadrul Ministerului Sănătății nr. 3.519R din 13.06.2024,

având în vedere prevederile:

— art. 1 alin. (3) și (7), art. 11 alin. (3), art. 12 alin. (1) și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, aprobată cu modificări prin Legea nr. 598/2001, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 1.992/2023 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2000 privind organizarea și funcționarea cabinetelor de liberă practică pentru servicii publice conexe actului medical, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 574 din 26 iunie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În anexa nr. 1, la articolul 16, după alineatul (1¹) se introduce un nou alineat, alineatul (1²), cu următorul cuprins:

„(1²) Persoanele autorizate pentru exercitarea serviciilor publice conexe actului medical de psihologie, nutriție și dietetică își pot desfășura activitatea în cadrul cabinetelor de practică cu personalitate juridică menționate la alin. (1), în baza contractelor individuale de muncă/contractelor de prestări servicii, potrivit actelor normative de reglementare a exercitării profesiei și avizului organizației profesionale.”

2. În anexa nr. 1, la articolul 18 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) pentru serviciile publice conexe actului medical de fizioterapie și tehnică dentară se va solicita avizul organizației profesionale teritoriale, cu menționarea practicilor autorizate în cadrul cabinetului;”

3. În anexa nr. 3, la articolul 6 alineatul (1) litera b), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de optician-optometrist sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de optician-optometrist/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în optică-optometrie sau adevăriniță de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor;”

4. În anexa nr. 3, la articolul 7 alineatul (1) litera b), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de protezare-ortezare sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de protezare-ortezare/diplomă

de absolvire a studiilor medii eliberată de o instituție de învățământ mediu acreditată prin care se atestă formarea în profesia de protezare-ortezare/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în protezare-ortezare sau adevăriniță de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor;”

5. În anexa nr. 3, la articolul 8 alineatul (2) litera b), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist/diplomă de absolvire a studiilor medii eliberată de o instituție de învățământ mediu acreditată prin care se atestă formarea în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist sau adevăriniță de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor;”

6. În anexa nr. 5, la secțiunea B litera a), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de optician-optometrist sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de optician-optometrist/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în optică-optometrie sau adevăriniță de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor;”

7. În anexa nr. 5, la secțiunea C litera a), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de

protezare-ortezare sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de protezare-ortezare/diplomă de absolvire a studiilor medii eliberată de o instituție de învățământ mediu acreditată prin care se atestă formarea în profesia de protezare-ortezare/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în protezare-ortezare sau adeverință de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor.”

8. În anexa nr. 5, la secțiunea D.2 litera a), punctul (i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(i) diplomă de licență eliberată de o instituție de învățământ superior acreditată prin care se atestă formarea în profesia de

tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist sau inginerie medicală/certificat de absolvire eliberat de o instituție de învățământ postliceal acreditată prin care se atestă formarea în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist/certificat de atestare a competențelor profesionale emis în urma frecventării programelor postuniversitare de formare și dezvoltare profesională în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist/diplomă de absolvire a studiilor medii eliberată de o instituție de învățământ mediu acreditată prin care se atestă formarea în profesia de tehnician protezare auditivă, tehnician acustician-audioprotezist sau adeverință de absolvire a studiilor universitare/postliceale, valabilă 12 luni de la promovarea examenului de finalizare a studiilor;”.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 13 iunie 2024.
Nr. 3.519.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

